

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. jūlijā Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 26. aprīļa spriedumu lietā T-251/15 *Espírito Santo Financial (Portugal)*/Eiropas Centrālā banka

(Lieta C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. Malfrère, M. Ioannidis, pārstāvji, H.-G. Kamman, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: *Espírito Santo Financial (Portugal)*, SGPS, SA

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa sprieduma *Espírito Santo Financial (Portugal)*, SGPS, SA/ECB, T-251/15, EU:T:2018:234 rezolutīvās daļas 1. punktu;
- noraidīt prasību arī attiecībā uz ECB atteikumu atklāt kredīta summu, kas norādīta ECB Padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izvilkumos;
- pakārtoti otrajam prasījumam, nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē un otrai lietas dalībniecei šajā instancē atlīdzināt divas trešdaļas (2/3) tiesvedības izdevumu un ECB vienu trešdaļu (1/3) tiesāšanās izdevumu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais un vienīgais apelācijas sūdzības pamats: Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (turpmāk tekstā – “Statūti”) 10.4 panta un Lēmuma 2004/258⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma pārkāpums.

ECB uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi Statūtu 10.4 pantu un Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, pārsūdzētajā spriedumā un konkrēti tā 55., 75.–81., kā arī 124. un 161. punktā atzīdama, ka Padomes rīcības brīvība saistībā ar tās protokolu satura atklāšanu “ir jāizmanto saskaņā ar Lēmumā 2004/258 ietvertajiem nosacījumiem un robežām” (80. punkts), kas konkrētajā lietā nozīmē, ka ECB ir pienākums sniegt pamatojumu, izskaidrojot, kādā veidā Padomes sēžu protokolos saistībā ar Padomes lēmumiem ietvertā informācija konkrēti un faktiski apdraud sabiedrības intereses attiecībā uz ECB lēmumpieņemšanas struktūru procedūru konfidencialitāti.

Statūtu 10.4 pantā ir ietverta prezumpcija, ka Padomes procedūrās ietilpstošā informācija ir konfidenciāla nolūkā aizsargāt ECB neatkarību un efektivitāti. Šis primāro tiesību noteikums, no kā atbilstoši sekundārajām tiesībām nevar atkāpties, ir piemērojams arī tām protokolu daļām, kuras attiecas uz Padomes lēmumiem. Tas ir atkārtots Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā. No Padomes procedūru, tostarp tās lēmumu, konfidencialitātes vispārējā principa, kā noteikts Statūtu 10.4 pantā, izriet, ka, lai ECB sanāksmju iznākums tiktu darīts zināms atklātībai, tai savi lēmumi nav jāpakļauj Lēmumā 2004/258 ietvertajiem satura un procesuālajiem standartiem. Konkrētāk, tai nav jāpaskaidro, kādēļ šādu Padomes protokolu atklāšana konkrēti un faktiski apdraudētu sabiedrības intereses attiecībā uz Padomes procedūru konfidencialitāti.

(¹) Eiropas Centrālās bankas Lēmums 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 1. augustā Eiropas Parlaments iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 17. maija spriedumu lietā T-566/16 *Josefsson*/Eiropas Parlaments

(Lieta C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: Í. Ní Riagáin Dúro, V. Montebello-Demogeot)

Otrs lietas dalībnieks: Erik Josefsson

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- līdz ar to noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- nospriest, ka lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus šajā instancē sedz paši;
- piespriest E. Josefsson atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā Parlaments izvirza šādus pamatus:

- (i) kļūda tiesību piemērošanā, faktu sagrozišana un pamatojuma nenorādīšana, uzskatot, ka prasība par izglītību tiesību zinātnēs ir bijis iemesls prasītāja atlaišanai;
- (ii) kļūda tiesību piemērošanā, uzskatot, ka prasītājam ir tiesības tikt uzklausi tam saistībā ar strukturshēmas izveidi un ar to saistīto lēmumu pieņemšanu, kā arī amatu aprakstu;
- (iii) faktu sagrozišana, acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatojuma nenorādīšana, secinot, ka, ja prasītājs būtu bijis uzklauss saistībā ar viņa izglītību tiesību zinātnēs, šāda uzklausišana praktiski būtu mainījusi aplūkotā lēmumu pieņemšanas procesa iznākumu.